

nebylo zkoumáno, zda žalobce v kladném případě měl aspoň tenkrát možnost odvrátiti ještě následky smluvené ztráty lhůt, zůstalo řízení neúplné (§ 503 č. 2 c. ř. s., § 496 č. 2 a 3 c. ř. s.). Nezbylo proto než zrušiti rozsudky nižších stolic a vrátiti věc procesnímu soudu (§ 510 c. ř. s.) k dalšímu jednání a rozhodnutí.

Čís. 16190.

Do jaké míry jest někdo schopen samostatně spravovati své záležitosti, není otázkou právní, nýbrž otázkou skutkovou, která musí býti tehda, byl-li vyšetřen duševní stav, zjištěna na základě posudku znalce oboru lékařství.

(Rozh. ze dne 10. června 1937, R II 261/37.)

Soud první stolice zbavil Jana S. úplně svéprávnosti pro duševní chorobu a pijáctví. Odporový soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Rekurs není odůvodněn. Odporový soud správně hodnotil výpovědi přezvědných osob a znalců. Otázka, do jaké míry jest někdo schopen samostatně spravovati své záležitosti, není otázkou právní, nýbrž otázkou skutkovou, která musí býti zodpověděna v případě vyšetřování duševního stavu na základě posudku znalce lékaře. Posudek znalce Dr. J. neodporuje názoru Dr. V., vyjádřenému v jeho lékařském vysvědčení, neboť také Dr. V. zjistil u stěžovatele známky chronického alkoholismu (ethylismu) po případě úbytek duševních sil na podkladě vleklé otravy lihovinami a dodal, že stěžovatelův chorobný stav nedosahuje takového stupně, aby stěžovatele činil úplně neschopna k svéprávnému řízení svých záležitostí, s omezením »pokud to bylo lze ambulatorním vyšetřením zjištěti«. Tím připouští i Dr. V., že při důkladnějším vyšetření není vyloučen jiný — přísnější — posudek, a nelze tu mluvit o nějakém rozporu mezi posudky dvou znalců, zejména proto, že Dr. V. vyšetřoval stěžovatele dne 10. října 1936, kdežto Dr. J. v dubnu 1937, a že podle posudku Dr. J. se duševní stav stěžovatelův značně zhoršil od té doby, kdy ho viděl Dr. V. Výslech dalšího znalce a opětý výslech Dr. V. a současný výslech obou jmenovaných odborných lékařů byl za vylíčeného stavu věci zbytečný. O částečném zbavení svéprávnosti tu není potřebí uvažovati, když stěžovatel podle správného zjištění odporového soudu není vůbec s to, aby své záležitosti sám obstarával.

Čís. 16191.

Legitimace dítěte potomním sňatkem (§ 161 obč. zák.) předpokládá, aby dítě bylo zroeno z manželky a zplozeno manželem před jejich sňatkem.